

Neapsigaukite!

Ar įmanoma krikščioniui tinkamai tvarkyti pinigus? Klausimas nevienareikšmis. Augant Lietuvos ekonomikai, atsiranda vis daugiau progų užsidirbti. Vis mažiau užduodama klausimą „Kaip gyventi?“ ir vis dažniau išgirstame kitą – „Kaip galėtume gyventi geriau, kaip uždirbti dar?“ Tačiau kai kuriems rūpi dar kai kas: „Kaip tikintis žmogus turėtų teisingai leisti pinigus?“ Visas Vakarų pasaulis priprato pirkti, kaupti, vartoti ir tenkinti savo užgaidas. Krikščionys – ne išimtis. Jie taip pat įsitraukia į svaiginantį materializmo verpetą. Baisu, kai infliacija tampa nevaldoma, bet dar baisiau, kai nebegali susivaldyti ir pinigų trokšti vis daugiau ir daugiau.

1. Materializmas iš arčiau

Turtas ir materializmas nėra vienas ir tas pats. Abraomas, Saliamonas ir Jobas buvo labai turtingi. Materializmas – tai požiūris į daiktus. Tai troškimas turėti vis daugiau ir daugiau. Tai pinigų ir karjeros troškimas. Tai aistra „gyventi geriau“ ir nieku daugiau nesirūpinti. Materialistas tyliai šnabžda: „Jei tik galėčiau uždirbti šiek tiek daugiau...“ Tai liga, kuri pradeda pulti vos gavus pirmą atlyginimą. Kur riba, kai jau esi patenkintas? Ar tada, kai nusiperki automobilį? O gal tada, kai jų turi tris (be džipo, kuriuo važiuoji pameškerioti)? Vienoje T.H. White knygoje (The once and Future King) karalius Artūras atkreipia dėmesį: Niekas negali pasakyti, ką reiškia „turėti“. Jei sidabro šarvais apsiginklavęs kunigaikštis sutiks kitą, užsisegusį auksinius, save jis ims vadinti beturčiu.“
Lotas ir Balaamas – puikūs materialistinio mąstymo pavyzdžiai. Nuosavybę jie vertino labiau už viską. Lotas psirinko

derlingus Sodomos ir Gomoros laukus (Pr 13), o Balaamas pelnėsi net stumdamas Izraelį į nedorybę (Jud 11). Ar prisimenate Jėzaus palyginimą apie turtuolį, kuris triūsė statydamas kluonos? „Gyvybė nepriklauso nuo turto“, mokė Jis (Lk 12,15).

2. Dvasinė Biopsija

Kadangi materializmo virusas taip išplitęs, panagrinėkime jį iš arčiau.

Sveikata

Kuo sveikas krikščionis skiriasi nuo kitų? Toks žmogus pasitiki, kad Dievas jį ir išgelbės, ir aprūpins žemiškais dalykais. Jis tvirtai įsitikinęs, kad Dievas nėra šykštuolis – Jis linki gero visiems. Dievas ne tik geras; Jis – pasitenkinimo šaltinis. Tikintis žmogus gali atsipalaiduoti, nes Dievas juo rūpinasi. Todėl jam labiausiai rūpi Dievo karalystės reikalai.

Verčiantys susirūpinti ženklai

Jei pastebėjote, kad dvasinės akys pradėjo dairytis į visas puses, metas susirūpinti. Toks žmogus vis dar žvelgia Dievo karalystės link, bet pradeda subtiliai, kartais net nesąmoningai abejoti, kad viskas, ką jis turi, yra iš Dievo. Jį ima vilioti daiktai, o ankščiau aiškus Dievo paveikslas pradeda lietis. Dvasią uzvaldo godulys, suima pavydas. Pavzdžių ilgai ieškoti nereikia. Ieva nusprendė gauti kažką „Daugiau“ (pr 3). Eliziejaus Tarnas Gehazis susigundė gražiais drabužiais (2 Kar 5). Ūkininkui, apie kurį kalbėjo Jėzus, rūpėjo tik grūdai ir kluona (Lk 12, 13-21). Pamažu žmogus praranda pusiausvyrą, jis serga. Vėžinės ląstelės suėda kūną, tada, kai tampa nebevaldomos. Tą patį gali ir pinigai. Nėra ko ginčytis, kad kai kurias dalykais tikrai reikia pasirūpinti: Pataupyti juodai dienai, gydymui, pensijai, padėti vaikams. Tirdami materializmo įtaką tarp menonitų pastebėjome, kad finansinis saugumas – kone labiausiai pabrėžiama vertybė (tai patvirtino net 60% respondentų). Ar nebus taip, kad finansiniam saugumui teikiame per daug dėmesio?

Apie pavojų pranešantys simptomai

Materializmo liga jau kelia pavojų tuomet, kai prieaišumas daiktams – namai, investicijos, suaugusiųjų „žaislai“ (automobiliai, kateriai ir kompiuteriai) – išstumia dvasines vertybes, pavyzdžiui, gailingumą. Pranašas Amosas atvirai baro Izraelį, pamokslaudamas apie „vargą“: miegate dramblio kaulu išgržintose lovose ir drybsote ant ištaigingų sofų (prašmatnūs baldai); gardžiuojatės rintkine aviena ir nupenėtų jaučių mėsa (ištaigingi restoranai, gurmanų virtuvė); grojate Dovydo arfomis ir mėgaujate nuostabių instrumentų muzika (CDD-DVD grotuvai, namų kino sistemos); jūs maudotės vyne ir tepatės puikiausiais tepalais (kosmetika); bet nesisielojate dėl Juozapo nelaimių (Am 6, 3-7). Amosas atvirai baro, kad net jei ir galima kažką sau leisti, išlaidauti be saiko nevalia – prisirišę prie daiktų žmonės nebesirūpina esamčiais bėdoje. Jokūbas aiškina tą patį – kad tikėjimas, kuris vargšus tuščiomis išleidžia, yra miręs (2, 14-17). Pertekliumi ir pramogomis apsvaigusių krikščionių (prisiminkime laodikečius) jausmai atbuko (žr. Apr 3, 14-22). Jie nebesugeba užjausti. Pinigų užtenka kelionėms per atostogas, gražiems automobiliams ir prašmatniems restoranams, o bažnyčios skursta. Ar Amoso kaltinimai paseno?

Kai liga įsišaknija

Šia stadiją puikiai iliustruoja du pasakojimai. Jau ir taip turtingas karalius Ahabas (raginimas Jezabelės) taip troško dar labiau pralobti, kad nebepaisė nieko – suko, apgaudinėjo ir net ėmė žudyti. Dar pačioje Bažnyčios pradžioje ji susidūrė su galinga materializmo dvasia, apėmusia Ananiją ir Sapfyrą. Pastarieji norėjo pasirodyti besą pamaldūs, atsidavę krikščionys, ir nuslėpė tikrą parduoto turto, kurį norėjo paaukoti, kainą (Apd 5). Materializmas juos pražudė. Tai ženklas, jog godumas pavojingas dvasinei sveikatai. Dar prieš 340m. viename savo pamokslų Thomas Fulleris pastebėjo, kad pasaulis suokia, jog iš maldingumo galima pasipelnyti, bet tai tik demoniškai iškreipta tiesa, nes iš tiesų Paulius sako, kad maldingumas jau savaime yra pelnas (1Tim 6,6).

Prevencinis gydymas

Tai kokį receptą galima būtų išrašyti materializmu užsikrėtusiam žmogui? Dėmesį telkite kitur. Kai vaikai pešasi dėl žaislų, jų dėmesį patraukiame kažkuo kitu. Jei tik nuolat banbėsime: „Nebūk materialistas“, - nedaug tepasieksime. Geriau pagalvokime, gal yra kitų būdų išspręsti šią problemą. Jei dvasines akis nukreipsime į Kristų, tai ir bus geriausia vakcina nuo materializmo. Tai- ne vien apsimestinis pamaldumas. Kovodamas su „dvasinėmis ligomis“,

Materializmas

Parašė Lkb.lt

Pirmadienis, 21 Liepa 2014 11:22

Paulius ragina žvelgti į Kristų (Kol 3,2). Tai požiūris į gyvenimą, kur nieko nėra svarbiau už Kristų Jėzų. Jeisostą užleidžiame Kristui, tai, ką anksčiau be galo vertinome, nebetenka prasmės, o ką laikėme nieku, tampa svarbiausia. Ir tai ne vien žodžiai, o nuoširdus „amen“ iš pačių esybės gelmių.

Klaudykitės, ką kalba Raštas

Maždaug trečdalis Jėzaus palyginimų kalba apie pinigus. Palyginime apie turtuolį ir Lozorių, suvokęs reikalo svarbą materialistas nori išgelbėti kitus, bet teiştirsta: „Jie turi Mozę bei pranašus (Lk 16,29). Trumpai tariant, klausykitės, ką kalba Raštas. Jėzus yra sakęs: „Pirmiausia ieškokite Dievo karalystės ir jo teisumo, o visa tai bus jums pridėta“ (Mt 6,33). „Žiūrėkite, saugokitės bet kokio godumo“ (Lk 12,15). Savo pavyzdžiu Paulius mokė: „Išmokau būti patenkintas savo būkle“ (Fil 4,11), ir dar įspėjo: „Visų blogybių šaknis yra meilė pinigams (1 Tim 6,10).

Atlikite reviziją

Saviauditu užsiimame retai, nors tai būtina. Žmonėms jo reikia taip pat, kaip ir remonto automobiliui. Bet kaip jis atrodo? Pasiimkite popieriaus lapą (ar užrašų knygele) ir septynias dienas žymėkitės: kiek laiko skiriate sau (kiek miegate, kiek sportuojate), kiek ilsitės, kiek dirbate, kiek kalbatės su šeimos nariais, darugias, kiek kalbatės su Dievu? Tai, kaip leidžiame laiką ir pinigus, parodo, kas mums svarbu. Pasirinkimai atskleidžia prioritetus. Kokiuose namuose ruošiamės gyventi? Kokie bus patogumai? Kiek pinigų skirsime drabužiams? Kiek leisime maistui? Ką pirsime už likusius? Kiek išleisime prabangai? Koks bus algos, aukų ir santaupų santykis? Stephen Covey bestseleris „7 sėkmės lydimų žmonių įpročiai – asmenybės pokyčių pamokos“ ragina užduoti sau klausimą: Kokį užrašą norėčiau pamatyti ant savo antkapio?“ Covey pasisako už asmeninės misijosformulavimą ir moko, kaip jos siekti. Daugelis mano studentų ludija, kad užuot suvaržiusios, šios formuluotės daug kartų padėjo jiems tinkamai pasirinkti gyvenimo kelią ir juo džiaugtis. Kur kraunate savuosius turtus? Saugiausia investicija – Dievo karalystė. Jėzus patarė: „Kraukitės lobį danguje“ (Mt 6,20). Galima pasakyti ir svaiss žodžiais: investuokite į dangiškus dalykus ir sekite Dievo Dow Jones indeksą. Greitai pamatysite, kaip širdis užsidegs projektais Dangaus karalystėje. Galbūt keista, bet Jėzus ragina rūpintis savimi: kraukis lobį sau. Savimi pasirūpinti nėra blogai, tai visiškai teisėta. Būti egoistu, rūpintis tik savimi ir užmiršti kitus – štai tikroji blogybė!

Galvokite apie ateitį

Materializmas

Parašė Lkb.lt

Pirmadienis, 21 Liepa 2014 11:22

Teisingai naudotis dovanomis (jos ir yra tikrasis turtas) reiškia nepamiršti Didžiojo Audito dienos. Visi duosime apyskaitą už savo tarnystę. Tai verčia į pasaulį pažvelgti blaiviau. Taigi, prieš mokėdami turime susimąstyti: kur link aš einu? Biblija nebando užgniaužti iniciatyvos, bet nelaimina ir egoistiškos godumo.

Mąstykite teigiamiai

Dėkokite Dievui, kad galite užsidirbti, bet pirkdami tą ar kitą daiktą pagalvokite, ar jis naudingas, o ne kiek „prestižo taškų“ uždėsite aplinkinių akyse. Nepamirškite, kad tai, ką renkatės, kreipia jūsų gyvenimą viena ar kita linkme - įvardykite savo misiją. Priešinkitės vartotojiškumo propagandai. Prieš investuodami ar ką nors pirkdami pasimelskite. Tegu tikėjimas Dievu pasiekia jūsų pinigine. Materializmo priešingybė nėra skurdas, tai – atsidavimas Dievui. Viską apibendrinti galima vienu sakiniu: saugokitės materializmo vilionių. Jei supratote, kad „sergate“, ieškokite pagalbos. Na, o jei pozityviai, tai neatsisakykite nuotykių su Dievu, kai pinigus tvarkysime kartu su Juo.

Elmer A. Martens, Menonitų Brolijos biblinėje seminaro destytojas